9 Οκτωβρίου 2026

Από τις διδαχές του αγίου Κοσμά του Αιτωλού: Ο πατριάρχης Αβραάμ

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

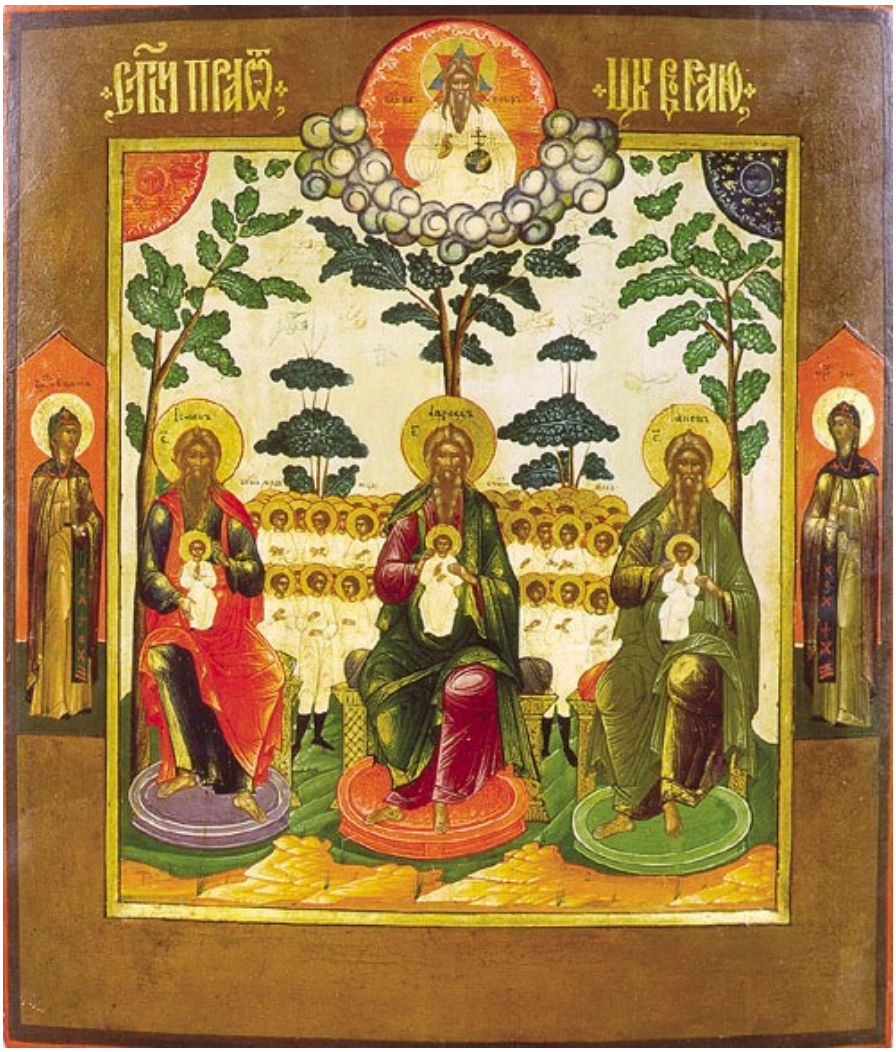

Εορτάζει 9 Οκτωβρίου

Ακούομεν, αδελφοί μου, οπού λέγει η Παλαιά Διαθήκη, ότι ο πατριάρχης Αβραάμ δεν είχεν υιόν δια να κληρονομήση τον βίον του, και είχε παράπονον πολύ. Και τί κάμνει ο ευλογημένος; Βάνει και κτίζει ένα σπίτι και ανοίγει τρεις θύρας και έβαλε ψωμάν και εζύμωνεν, και όσοι άνθρωποι εδιάβαινον, όλους τους εφίλευεν. Και είχε συνήθειαν, κάθε ημέραν, αν ίσως δεν επήγαινεν ξένος να φάγη ψωμί, μήτε ο Αβραάμ δεν έτρωγεν.

Και όσον έδιδε την ελεημοσύνην περισσότερον αβγάτιζεν ο βίος του. Ο διάβολος, οπού φθονεί πάντοτε, τί κάμνει ο τρισκατάρατος; Πηγαίνει και σχηματίζεται ωσάν ζήτουλας εις τις στράτες οπού επήγαιναν οι άνθρωποι εις το σπίτι του Αβραάμ· και όποιος επήγαινε, του έλεγεν ο διάβολος: Πού πηγαίνεις, αδελφέ; Εκείνος έλεγε την αλήθειαν, και τον εμπόδιζεν ο διάβολος. Έλεγεν: Εγώ είμαι ένας πτωχός, και άκουσα πως εδώ εις την χώραν Μαμβρήν είνε ένας μέγας άνθρωπος, Αβραάμ το όνομά του, και με είπαν δίδει ελεημοσύνη και είνε φιλόξενος πολύ· και ήλθα και εγώ ο δύστηνος να με κυβερνήση τίποτας, και η τύχη μου, το κακόν ριζικό μου, δεν επρόφθασε να μου δώση και εμένα. Επήγα σήμερα εις το σπίτι του Αβραάμ και εζήτησα κομμάτι ψωμί, και από την πολλήν ελεημοσύνην οπού έδιδεν ο καημένος,

επτώχυνεν πολύ, και μήτε ψωμί τον έλαχεν μήτε στάμνα με νερόν· και ήτον ο άνθρωπος θυμωμένος από την πολλήν πτωχείαν οπού τον ήλθεν, και εσηκώθη επάνω και με εξύλισεν τόσον, οπού εμαζώχθηκεν όλος ο μαχαλάς, οι άνθρωποι, και με εγλύτωσαν· και είμαι άρρωστος από τον δαρμόν, και μηπάτε κανένας. Και ακούοντας οι άνθρωποι δεν επήγαν κανένας τρεις ημέρας.

Και ο Αβραάμ δεν έφαγε τρεις ημέρας μήτε ψωμί μήτε νερόν έπιεν αυτός και η Σάρρα, διατί ελυπούνταν πώς έγινεν αυτό, και δεν επήγαινεν κανένας άνθρωπος να φάγη ψωμί· και προσκυνούσαν και παρακαλούσαν με όλην την καρδίαν τους και έλεγον: Πιστεύομεν εις ένα Θεόν Πατέρα, οπού έκαμες τον ουρανόν, την γην, την θάλασσαν, τον ήλιον, τα άστρα και κυβερνάς όλα τα στοιχεία, τα όσα βλέπουν τα ομμάτιά μας, και τα όσα δεν βλέπομεν, και ορίζεις και τις ψυχές από τους ανθρώπους· παρακαλούμεν σε, Θεέ μας, να μη μας αφήσης υστερημένους, αλλά πρόσταξε ανθρώπους, να έλθουν εις το οσπίτιόν μας, να τους φιλεύσωμεν και να τους δίδωμεν και ελεημοσύνην, δια να το εύρωμεν εις τον ουρανόν, ότι είμαστε άτεκνοι, και θα μαλώνουσιν οι συγγενείς μας και οι γείτονές μας. Αυτά έλεγεν ο

ευλογημένος Αβραάμ και η Σάρρα.

Και ω του θαύματος! Ο Θεός, οπού αγαπά τον αγαπώντα αυτόν και δεν τον αφήνει λυπημένον, τί κάμνει; Καθώς εκάθονταν ο Αβραάμ έμπροσθεν εις την θύραν και η Σάρρα εις την άλλην θύραν και εκοίταζον ίσως περάση τινάς να τον κράξουν να φάγη ψωμί δια να φάγωσιν και αυτοί, και βλέπουσι τρεις νέους πολύ ωραίους, οπού έρχονταν προς αυτούς, και εισέβησαν μέσα εις τον οίκον από τας τρεις θύρας, και μέσα ένας εφαίνονταν, και από την πολλήν τους χαράν είπον αναμεταξύ τους: Ακόμα μάς αγαπά ο Θεός, και ας σφάξωμεν το καλλιώτερον και παχύτερον μοσχάρι. Και ευθύς το έσφαξαν και το έβαλαν μέσα εις τον φούρνον να ψηθή και η μάνα του μόσχου ερχόταν ολόγυρα τον φούρνον και εφώναζε, και μετ’ ολίγον έπαυσεν η μόσχα, και βλέπουν εβύζαινεν ο μόσχος. Κοιτάζουσι μέσα εις τον φούρνον το αγγείον, και ήτο γεμάτον φαγητόν· και εθαύμασαν. Και επήγεν ο Αβραάμ να ομιλήση με τους νέους, και ομιλώντας τώ είπον οι νέοι: Από τώρα και κάθε όλον χαράν θέλεις έχει, Αβραάμ, και θέλεις γεννήσει υιόν, τον Ισαάκ. Και επήγε να ετοιμάση τράπεζαν, δια να τους φιλεύση, και γυρίζοντας δεν τους ηύρεν· και εστοχάσθηκεν, ότι ο Θεός εφάνη, και ασπάζονταν και καταφιλούσε τον τόπον,

οπού εκάθονταν οι νέοι, και ήτον η Τριάς, ο Θεός.

Βλέπετε και ακούετε, αδελφοί μου, το θαύμα και το ακούετε έως την σήμερον. Ομοίως να κάμετε και εσείς, αδελφοί μου, αν θέλετε να έλθη ο Θεός εις τα σπίτια σας και να αβγατίζη ο βίος σας.